

MENSURA (1) *sb f*

mensura (1), [**menzura**].

Teksty nie oznaczają é; a prawdopodobnie jasne (tak w -a).

sg [*N mensura.*] ◊ *G mensury.* ◊ [*pl G mensur.* ◊ *I menzur(a)mi.*]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Miara [mensura – miara Murm 194, Mymer¹ 16, Mącz 219d; miara – mensura Cn]:

a. ilość:

*Wyrażenie: »zbyteczna mensura« = nadmiar: A ponieważ tak wiele przymiotow w łobie ma [wino]/ zaprawdę trzebáby łobie tey zbyteczney menfuri wiąć/ żeby nas to nie potrzebne pijańftwo do czego dziwnego nie domieściło *WerGość* 261.*

b. [Naczynie do mierzenia objętości [miara, miarka, naczynie, statek, którym mierzymy cokolwiek – mensura Cn]: mensur cenowych 4, kwatarka 1, mensura pro syropis cenowa uncia 1 *InwMieszcz 1575 nr 199*; każda [konewka] po 3 1/2 librae waży z kultami i z menzurami małemi i wielkimi *InwMieszcz 1582 nr 239.*]

MM